

Bloemkoolsoep

Smerig werk, maar het moet gebeuren

Van dezelfde auteur

Mart (2018)

De rug van mijn droom (2020)

Het Tiende, proza, poëzie en passie (2021)

Ik doe maar wat (2021)

Het Tiende, proza, poëzie en passie

Addendum (verwacht in 2025)

Arie en Albert (2023)

Foto op de voor- en achterkant: Anne Vogel Photography

Kritisch oog en scherpe redactie: Anneriek Wiegmans

Ferdinand ter Haar

Bloemkoolsoep

Brave New Books

2024

*Als kind had ik een hartgrondige
hekel aan bloemkool.*

*Als mijn moeder het
op tafel zette,
dacht ik gum te eten.*

Gum met een vies sausje.

Voor de helden
van De Meerwaarde

Inhoud

Bloemkoolsoep

- *Voorwoord* 15

Over de schrijver

- *Opa van Joep* 19

Over dit boek

- *De verhalen zijn echt gebeurd* 21

De goede vraag gesteld

- *Jij kan nog niet eens een open vraag stellen* 23

De kracht van de omgeving

- *De kracht van schaamte* 26

Lijstjes

- *Lijstjes in het onderwijs vind ik griezelig* 30

Over vijf jaar zijn we er leuker op geworden

- *Van tijd tot tijd heeft mijn inner-zeiksnor de overhand* 33

Soms gaat een opdracht onder je huid zitten

- *Deze opdracht was voor mij 'next level'* 36

Wij zijn onze eigen echo

- *Het geschreven woord is een vlamvend zwaard* 41

Extra handen, bussen vol

- *Dé oplossing voor het tekort aan leraren* 46

Hup, het onderwijs in

- *We hebben nu bekwame mensen nodig* 50

Vanzelfsprekend onderwijs

- *We hebben voor alle uitschieters een voorziening bedacht* 53

Extra handen voor allerhande werk

- *Reactie op de recente plannen van Dennis Wiersma, minister van OCW* 58

Tineke

- *Vanzelfsprekend onderwijs #2* 61

Waardenvrij

- *Zo'n spiegel komt wel even binnen* 65

Meer dan Paashaas in ons werk is niet nodig

- *Ik loop steevast harder voor aardige mensen* 68

Gelijk is altijd ongelijk

- *Woke to the bone* 72

Bij bowlen leert de mens ten diepste de ander kennen

- *Bij tafelvoetbal weet je wie je echte vrienden zijn* 76

Bij een loterij gegarandeerd gelijke kansen

- *AVG vergroot kansenongelijkheid, zwart-wit gesteld* 79

Diepe, diepe bewondering voor de kleuterjuf

- *Of ik even de groep wilde overnemen* 83

Niet meer van hetzelfde

- *'Ik heb nog nooit een zak geld een wedstrijd zien winnen'* 87

'Anders organiseren' is zo mijn sportschool

- *Kunnen de onderwijsschouders het 'anders organiseren' dragen?* 90

Onze scholen zijn dansvloeren

- *Verantwoordelijkheid nemen leidt tot swingen* 93

Haal het overhoop!

- *Als we het werkelijk anders willen* 96

De ware leider is elegant, fijnbesnaard

- *En heeft een splijtende steekpass in huis* 100

Het gaat niet om jou

- *Deze column is gericht aan mijn mede-man* 104

Ben jij Pittige Tomaat?

- *Dan zoeken we jou!* 107

Samen is nooit alleen

- *Het gaat om aandacht, waardering en samen* 113

Drie speelpleinen

- *Met hekken ertussen* 116

Beeldvorming en stemmingmakerij

- *Een defensieve column, geheel tegen mijn natuur in* 119

Onderwijsregio

- *De mogelijkheden zijn legio* 121

Splitsbloem

- *De juf ziet alles* 124

Kerst gehaald

- *Althans, de meesten van ons* 127

Eigenlijk ben ik een vat vol goede voornemens

- *Maar erken ik dat niet* 131

Herkomst

- *De verhalen toegelicht* 135

Bloemkoolsoep

*Het is smerig werk, maar het moet gebeuren**

Dit boek is de veelbelovende opvolger van *'Ik doe maar wat'*, het boek dat ik uitbracht in 2021.

Beide boeken gaan over onderwijs, mensen in het onderwijs, leiderschap of niet, en verwondering. Niet omdat ik het allemaal weet, verre van dat. Maar het meest basale werk in Nederland roept zoveel vragen op en tegelijkertijd denken we er alles van te weten. Zoals ook de titel van het tweede boek doet vermoeden, is hier wederom geen sprake van enige inhoud.

Wel enig om te lezen.

Ook dit boek is zonder pretentie geschreven. Vooral omdat het nogal irritant is om belerende boeken te lezen. Alsof de schrijver het zoveel beter weet. Tuurlijk, het lijkt heel wat, zo'n boek. En opgeschreven verhalen suggereren inhoud en kwaliteit. Je schrijft geen boek om niets te willen vertellen.

Dat klopt.

'Ik doe maar wat' bleek gebundelde herkenning te zijn. Verhalen waarin de lezer zichzelf terugvond; soms gênant, soms spiegelend of hard confronterend, maar vaak met een glimlach.

'Bloemkoolsoep'^{**} kent een soortgelijke insteek.

De titel van dit boek is ontstaan toen ik in opdracht bezig was met de 'bedrijfsvoering' van De Meerwaarde, een zorg-onderwijsinstelling voor kinderen die (nog) niet toe zijn aan speciaal onderwijs. Mijn werkplek was een klein keukentje, mijn bureaustoel een zadelkruk. In hoogte verstelbaar, dat wel. Videobellen deed ik in het magazijn en mijn auto stond onder een carillon geparkeerd.

Op vaste dagen in de week – ik dacht op woensdag – werd iets bereid in het keukentje. De kinderen hielpen mee. Soms werden pannenkoeken gebakken of werd een lekkere salade gemaakt. Toen bloemkoolsoep op het rooster stond, ben ik gaan werken in een nabij gelegen gebouw.

Er zijn grenzen.

Als kind had ik een hartgrondige hekel aan bloemkool. Laat staan dat er soep van getrokken wordt. Als mijn moeder bloemkool op tafel zette, dacht ik gum te eten. Gum met een vies sausje.

Bloemkoolsoep is eigenlijk hetzelfde als al het werk dat gedaan moet worden, maar waar je geen zin in hebt. Ik bedacht het me toen ik de spullen pakte om het keukentje uit te vluchten. Soms moeten de dingen gewoon gedaan worden. Soms moet de soep gegeten worden, hoe smerig deze ook is.

Maar daar hoeft vervolgens niet over gezeurd te worden, zeg ik er snel bij.

Toen ik het keukentje uitging, vertelde ik de juf – die verbaasd naar me keek – dat ik een belangrijk telefoontje verwachtte. Dat ik met al die drukte in de keuken niet zo goed kon bellen.